Kroniek

Deel 181: De geur

In de nacht van dinsdag op woensdag werd ik wakker vanwege een pregnante brandgeur die als een wekker mijn hersenen binnendrong. Het was foute boel. Alle alarmbellen gingen af. Waar ik doorgaans een paar minuten nodig heb om uit bed te komen, stond ik deze keer kaarsrecht overeind in de slaapkamer, op zoek naar de bron van de ellende.

Ik kon niets zien toen ik uit het raam keek. Al werd de geur wel sterker, met mijn neus in de buitenlucht. Beneden in mijn zaak was er niets aan de hand. Ik had mijn pyjama nog aan en drukte op de lichtknop. Het enige wat me direct opviel, was een poepvlek van een vogel, die kennelijk op mijn winkel had gescheten, onderweg naar zijn volgende bestemming.

Ik deed de voordeur open, sloot mijn ogen en luisterde of ik ergens rumoer hoorde, misschien van mensen die al eerder het vuur hadden geroken. Het kon natuurlijk ook zijn dat de bewoners van een huis dringend hulp nodig hadden, omdat ze gevangen zaten tussen de vlammen. Maar ik hoorde niets en deed mijn ogen weer open.

'Wat doe je daar op straat?' blafte een buurman die boven de juwelier woonde.

'Ruik je het niet dan? Er staat iets in de fik.'

Ik zag hem vaag. Zijn ogen glinsterden wel in het donker. 'Nee, warhoofd.' Hij haalde een paar keer diep adem. 'Het enige wat ik ruik, is koeienmest van de andere kant van de rivier.'

'Nee', zei ik. 'Je zit ernaast.'

'Ga slapen, man. Je loopt de boel voor niets op te jutten.'

Nog voor ik hem kon antwoorden, sloot hij zijn ramen en trok de gordijnen dicht.

In de winkel bleef ik even twijfelend staan. Ik kon weer naar boven wandelen, maar dan zou ik mezelf de volgende ochtend, als er tóch iets in de hens was gevlogen, nooit kunnen vergeven, omdat ik wel degelijk kennis had genomen van de onzichtbare brand. Daarom tilde ik het krukje achter de toonbank op en droeg dat naar buiten, waar ik midden in de steeg ging zitten, iets wat makkelijk kon op dat nachtelijke uur.

'Wat ben u aan het doen?' vroeg een man die zijn hond uitliet.

'Ik meen een brand te ruiken.'

De man keek me ernstig aan. 'Wacht.' Hij snifte een paar keer. 'Ik heb dat niet.'

'Maar het is zo sterk.'

'U heeft misschien een vervelende droom gehad. Dan kunnen uw zintuigen en gevoelens geprikkeld zijn. Er is niets aan de hand.'

Ik ben daar nog een uur blijven zitten, tot de zon boven de binnenstad opdoemde. Daarna gaf ik het op. Niet omdat ik overtuigd was van mijn ongelijk, maar wel omdat steeds meer mensen me passeerden – ze mochten niet denken dat ik doorgedraaid was.

Ik lag weer in bed. Voor het eerst voelde ik hoe moe ik was geweest. Mijn ogen gingen dicht en meteen zag ik de beelden van de brand bij ons op de boerderij, ongeveer zestig jaar geleden. Mijn vader probeerde het nog tevergeefs met een emmer water te blussen, maar hij was machteloos tegen de vlammenzee. Het was de eerste en enige keer dat wij hem zagen huilen. Dat beeld ben ik nooit kwijtgeraakt. Die geur blijkbaar ook niet.

– W.L. Stroomkoning

Geloof, hoop & liefde

'Gepest worden, is nooit je eigen schuld'

Komende dinsdag is het de Landelijke Dag tegen Pesten. **Patricia Bolwerk** uit Deventer is directeur van Stichting Stop Pesten Nu, waarmee ze pesten liever vandaag dan morgen de wereld uit helpt. Wie en wat vormen haar 'kruis, anker en hart'?

– Till Behne

„Tot mijn 16de ging ik regelmatig naar de kerk, maar toen we gingen verhuizen, vond ik de kerk daar verschrikkelijk en ben ik niet meer gegaan. De kerk was er niet meer, maar God zat nog wel in mijn hart. De laatste jaren is mijn geloof aangewakkerd. De stichting heeft zo'n groot bereik en zo'n grote impact, dat kan niet alleen van mij komen. Daar heeft God ook een hand in. De stichting heeft niks met religie of geloof te maken, het is mijn eigen vlammetje. Ik put wel inspiratie uit de Bijbel, maar verpak het net wat vlotter. 'Zachte heelmeesters maken stinkende wonden' of 'Oordeel niet als je eigen pad niet schoon is' vind ik mooie voorbeelden. Je moet compassie hebben, maar mensen wel aanspreken op hun gedrag. Mijn rechtvaardigheidsgevoel is heel sterk. Ik snap niet waarom je anderen opzettelijk pijn wil doen. Je kunt altijd iets doen. Pesters op gedrag aanspreke, slachtoffers steunen. Pesten gaat nooit vanzelf over!"

„Vroeger was ik veel meer een doemdenker. De laatste jaren is dat gelukkig ten positieve veranderd. Negatieve emoties zijn er nog steeds, maar ik kan het nu zien als iets waarvan ik groei. Ik heb echt de hoop dat we pesten kunnen uitroeien, al gaan daar nog wel enkele generaties overheen. Soms denken mensen dat het erger is dan vroeger, bijvoorbeeld door alle sociale media, maar dat is niet het geval. Het is wel zichtbaarder en mag vaker besproken worden. Ook erkennen we eindelijk dat pesten niet alleen door kinderen op school gebeurt, maar ook op het werk, op sportclubs en in bejaardentehuizen. Ik hoop dat mensen beseffen dat pesten iets zegt over de pester en niet over de persoon die het overkomt. Pesten is niet jouw schuld, maar het stopt echt alleen als je er iets aan doet."

„Mensen die pesten, hebben zelf vaak pijn. Dus om pesten te elimineren, moet je die pijn oplossen. Een mooi gezegde vind ik: 'Als je nooit geneest van wat jou pijn heeft gedaan, blijf je bloeden op mensen die jou niet hebben verwond'. Ik ben vroeger zelf veel gepest, maar had dat zwaar verdrongen. Pas bij een schoolreünie, toen mensen aan mij vroegen of ik de stichting vanwege hun was begonnen, ging de beerput open. Alles kwam boven en dat werkte verlammend. Maar ik moest en zou anderen helpen, het was een oerdrift. Nu ik dit stukje van mijn verleden weer heb toegelaten, realiseer ik me pas echt wat voor een enorme sporen pesten nalaat. Ik heb nog steeds last van de krassen op mijn ziel, gelukkig steeds minder. Het is echt belangrijk dat mensen die het overkomt erover praten en dat de mensen die het zien gebeuren anderen aanspreken op hun gedrag. En er zijn talloze organisaties die daarbij kunnen helpen."

8 LEVEN MET LYME: 'HET IS HEEL GRILLIG, ECHT KLOTE'

10 DE KERK KRAAKT OM POSITIE VAN DE VROUW

12 NIEUW IN HET KABINET: 'OVERAL IETS VAN VINDEN'

6 **Buurman** Diep in mij schuilt een miezerig, onhebbelijk mannetje

10 **De opinie van** mevrouw Thorbecke

12 **Dierenmens** Omar is dol op een uitdaging

16 **Oorlogsleed** 'Je hoort dingen die je als kind niet zou moeten horen'

18 **Wetenschap** Hubble's toegift onthult vroege heelal